

S.V.T.B. Curius

Consul

JAARGANG 19 4^e EDITIE OKTOBER 2015

Smaken verschillen

Welke cultuur past bij jou?

Vaardigheden: pitchen	9
Bij ons op TB: Toke Hoek	10
Cultuurverschillen	24

THE 23rd BOARD OF
S.V.T.B. CURIUS PRESENTS

Gezelligheid Skilift Zwembad Vliegende Hollander **SNOWBOARDEN**

Regelen Sneeuw

Apres Ski
Sauna

Schans

Laag gaan

Skiën

Sleën **Flugel**

Skidispuut
Jagermeister

Bier **Feesten**

Sneeuwballen

Warme Chocolademelk

Zwarte Piste

Curius
Wintersport
Flaine

Maak van 29 januari tot 7 februari
Flaine onveilig met 56 curioten
Voor maar €399,-

Schrijf je in op de interesselijst op het
hok voor meer informatie

Colofon

Studievereniging Curius
Jaffalaan 5
2628 BX, Delft

Hoofdredacteur
Florine Reijndorp

Redactie
Marijne Kramer
Ismay de Vries
Reinier Frölke

Design
Bas Stinenbosch
Lars Mosterd

Qualitate Qua
Anne de Boer

Foto's
S.V.T.B. Curius

De inhoud van deze publicatie
weerspiegelt niet noodzakelijk
de mening van de Consul
commissie of Curius.

Oplage
1500

Gedrukt door
MediaCenter, Rotterdam

De Consul is een officieel
orgaan van Curius,
Studievereniging van de
faculteit Techniek, Bestuur en
Management

VOORWOORD CONSUL

Voorwoord

Beste lezer,

De herfst is begonnen, en dat hebben we geweten met lekkere koude temperaturen. Als je geen zin had om naar college te gaan bleef je lekker een uurtje langer in je warme bed liggen, maar nu is er geen ontkomen meer aan. Tijd om weer hard te gaan studeren, met een kop koffie, en jawel, de nieuwste Consul. De eerste periode is voor sommige taai opstarten, maar de meeste onder ons zijn weer scherp na een lekkere lange vakantie.

Met deze lange vakantie die we achter de rug hebben wil ik gelijk even een brug slaan naar ons nieuwe thema. Deze Consul staat namelijk in teken van culturele verschillen. Hierbij kun je jezelf natuurlijk al van alles inbeelden; verschillen in taal, eten, omgangsvormen en geloof. Deze verschillen kunnen een effect hebben op de sociale interactie maar ook op samenwerkingen op professioneel vlak. Het leek ons leuk om hier eens wat meer over te weten te komen en daarom hebben we Martin de Jong geïnterviewd, hoogleraar in onder andere het vak Cross Cultural Management. Daarnaast hebben we ook gesproken met Toke Hoek, de eerste persoon waar je als student naar toe gaat wanneer je voor studie een andere cultuur in wilt duiken. Onze buitenland rubriek past in deze editie van de Consul perfect in het thema, dus als je wilt weten hoe Ellis in Australië de verschillen ervaart, of Fleur in Seoul, moet je snel doorbladeren.

Naast de thema gerelateerde artikelen kun je natuurlijk ook weer een aantal terugkerende artikelen verwachten. Zo ontbreekt de bedrijfsverdieping niet, waar we deze Consul dichtbij huis zijngespeeldlangszijngegaaninhétmuseumvandeTUDelft,hetScienceCentre. Mocht je je nog een keertje vervelen; je mag daar gratis naar binnen op vertoon van je collegekaart!

Nu rest mij nog één ding, namelijk om Bas, Marijne én Joris heel erg te bedanken voor hun inzet. Joris heeft zijn laatst Consul al gehad, maar is stiekem nooit bedankt. En voor Bas, Marijne en mijzelf is dit onze laatste Consul. Ik heb genoten van onze beunweekenden vol met tosti's en Milka chocolade.

Namens de Consul Commissie,
Florine Reijndorp

Curius

- 5 Van het 23ste bestuur
- 15 Agenda

Carrière

- 9 Vaardigheden
- 22 Afstudeerder aan 't woord
- 12 Bedrijfsverdieping

Onderwijs en faculteit

- 6 Onderwijspagina
- 10 Bij ons op TB
- 22 TB, wat kun je ermee?
- 20 Domeinen in 't nieuws
- 26 In 't buitenland

En verder in de consul

- 7 Hoofdartikel
- 16 Minors
- 24 Cultuurverschillen

Van het 23ste bestuur

Lieve Curioten,

Smaak, dan denk je natuurlijk meteen aan eten. Zuur is het tegenovergestelde van zoet en hoe zit dat dan met bitter, was het dan misschien toch net andersom? Voordat je je hersenen hier te lang over laat kraken heb ik even wikipedia erbij gepakt. Bitter is naast zoet, zuur, zout en umami een van de vijf smaken die waargenomen kan worden door je tong. Ook je neus is erg belangrijk bij het herkennen van één van deze smaken. Je neus ontgaat weinig, zo missen we zeker niet de voor jullie bekende frituur walm van Sodexo die al om 11 uur door de gangen van TBM heerst.

Tot zover de letterlijke definitie van smaak. Waar het om draait is dat iedereen anders is. Dit kent verschillende dimensies. Verschil kan onder andere zitten in afkomst, taal, cultuur en karakter. In teamverband lijken verschillende smaken lastig en onhandig. Het leidt tot discussies, onbegrip en wantrouwen. Zou het niet handig zijn als alle neuzen dezelfde kant op staan? Een beslissing zal velen malen sneller en eenvoudiger gemaakt kunnen worden. Maar schijn bedriegt! Uit onderzoek blijkt dat diversiteit in zowel team samenstelling als in meningen tot betere besluiten leidt. Een makkelijke en snelle beslissing is niet per definitie de beste beslissing. Een goed besluit moet worden gemaakt op basis van een afweging. Hoe meer divers de groep, hoe meer kanten er belicht kunnen worden. Als vanzelfsprekend volgt daar een betere basis uit om een besluit te maken. Richtlijnen en doelstellingen zijn van essentieel

belang, anders blijft het een te grote diversiteit en blijf je hangen op punten die niet van belang zijn. Denk aan een vergadering, daarbij zijn regels nodig om in de tijd genoeg punten te bespreken. Dit is ook voor ons elke keer weer een uitdaging.

Bij het ontdekken van verschillen, bijvoorbeeld in cultuur is niet je neus een essentieel middel, maar je mond. Je verbale talent moet je inzetten om de verschillen te ontdekken. Laat dit nou net een talent zijn waar je als TB'er over beschikt. Er kan gesteld worden dat rijkdom in een team hem zit in de diversiteit.

Wij als team mogen ons sinds 8 september officieel bestuur noemen. Het enthousiasme en aanwezigheid van jullie op het hok wordt erg gewaardeerd! We zien dat komende periode graag weer. Wil je weten wat er allemaal op de agenda staat, check dan de agenda verderop in de Consul of op de ExpoCie website!

Tot slot, heel erg veel succes met de tentamens! Ik hoop dat deze Consul voor de nodige afleiding en inspiratie zorgt gedurende de tentamenperiode. Uiteraard zijn jullie allemaal van harte welkom op het hok voor pauze. Koffie staat altijd klaar, thee natuurlijk ook.

Gelukkig maar, want smaken verschillen,

Namens het 23ste,
Martine Romer

Smaken Verschillen

Marijne Kramer

Smaken verschillen. Dat doet een groot deel van de mensen waarschijnlijk meteen denken aan eten. Aan zoet, zout, zuur en bitter. Aan geroosterde insecten in China en Brätwurst in Duitsland. Aan die goede oude tijd waarin je nog kon volhouden dat je niet van spruitjes hield en dat de meest zoete bubbeltjes het lekkerst was. Maar smaken verschillen zegt natuurlijk symbolisch dat we allemaal anders zijn en zo allemaal onze eigen voorkeuren hebben. Soms komt het goed uit dat we allemaal anders zijn, maar soms kan het ook verdomd lastig zijn. Waar je in een restaurant nog kan klagen over de smaakexplosie die toch echt niet plaatsvond in je mond, is het moeilijk commentaar te hebben op de mening van een huisgenoot over de kleur van de nieuwe huis-das.

Smaken kunnen dan wel heel erg verschillen, maar wat we af en toe vergeten is dat we elkaars smaak wel heel erg kunnen beïnvloeden. Wat je van jongs af aan niet eet, zal je over het algemeen veel minder snel lekker vinden. De schoenen die je beste vriendje draagt, wil jij ook. Als er op zondagochtend altijd klassieke muziek wordt gedraaid zal je het vanzelf mooi vinden. Dus in hoeverre wordt onze ‘smaak’ dan bepaald door onze omgeving en in hoeverre bepalen we die zelf?

Hoe ouder je wordt, hoe meer je je gaat onderscheiden en hoe meer je je eigen identiteit gaat vormen. Je kiest je eigen muzieksmaak, je eigen vrienden en ook wat je mooi vindt qua kleren. Toch volg je niet vaak geheel je eigen pad hierin. We gaan vaak met de mode mee en volgen ‘de trend van dat moment’. En eigenlijk is dat iets heel raars. We vinden de mode niet altijd mooi of het past niet per se altijd zo goed bij ons. Daarbij verandert deze zo snel, dat het ook ontzettend duur wordt als je er heel erg in meegaat. Waarom volgen we dan toch de mode?

De mens is een wezen dat van nature de neiging heeft te willen laten zien wat hij in huis heeft. Op deze manier willen we mensen aantrekken en profiteren van de juiste mensen om ons heen. Tegenwoordig draait het hierbij vooral om geld, als machtsmiddel. Als je je de mode kunt veroorloven, laat je zien dat je geld hebt. Het laat ook zien dat je je in kringen verkeert die welvarend zijn wat aantrekkelijk is voor veel mensen.

Voor jonge mensen is het vaak belangrijk geaccepteerd te worden. Met de mode meegaan maakt ze populairder, omdat de populaire kinderen het ook dragen. Jonge mensen zijn vaak meer onzeker en bang uit de toon te vallen als ze er niet ‘normaal’ uitzien. Stiekem zijn we dus altijd bezig met het aanpassen van onszelf aan dat wat geacht wordt de ‘standaard’ te zijn. Juist de mensen die afwijken worden raar aangekeken. Maar heel terecht zou ik het niet noemen. Juist deze personen durven anders te zijn, ze durven een individu te zijn die eigen keuzes maakt.

En dat is precies wat de mens zo leuk maakt; dat ze allemaal anders zijn. Er leven dan wel 7,3 miljard mensen op de wereld, maar de kans is vrij klein dat er een exacte kopie van jou tussen loopt. Tenzij je een eenzijdige tweeling bent. Maar dan nog kun je er exact hetzelfde uitzien van buiten, maar ontzettend verschillen van binnen. Het is bewezen dat natuurlijke selectie ertoe heeft geleid dat we er uniek uitzien en gemakkelijk te herkennen zijn. Mensen zien er vergeleken met dieren enorm verschillend uit. Kijk maar naar koeien, paarden, katten en vogels. Het kan geen toeval zijn dat mensen zo verschillend zijn. De variatie is het grootste in ons gezicht. En dit heeft nog een functie ook. Voor mensen is het heel belangrijk dat ze andere mensen herkennen en dat ze zelf herkend worden. Dat wijst op het belang van sociale interactie tussen mensen. Mensen zijn dan misschien wel kuddedieren, maar ze moeten wel individuen blijven, die zich kunnen onderscheiden van anderen.

Dit onderscheiden is ook van belang voor het andere geslacht. Mensen zeggen wel eens dat er ergens op de wereld een soul mate rondloopt. Een ware, de persoon waar je perfect bij past. Maar geloven in de ware is iets wat maar weinig mensen durven. Het leuke om te zien is dat deze voorstelling van de ware bij iedereen heel anders is. Waar de een op zoek is naar een tegenpool die hem of haar aanvult, is de ander op zoek naar een versie van zichzelf maar dan van het andere geslacht. Gelukkig maar, dat smaken verschillen en dat we niet allemaal dezelfde ‘ware’ in ons hoofd hebben. Ja, misschien dat ene model of die acteur. Maar dat is dan weer de trend waarin we meegaan. Wie word je tegenwoordig geacht ‘mooi’ te vinden? En voel je je nog steeds net zo aangetrokken tot deze persoon

als deze in levende lijve voor je staat en je meeneemt op date? Of is innerlijk dan toch iets cruciaals wat ons uiterlijk aanvult, daar waar het tekort schiet dan wel overheerst?

Binnen je studie werkt het natuurlijk precies hetzelfde. We zijn allemaal anders. We hebben allemaal andere voorkeursvakken, andere motivaties voor het halen van punten, en andere manieren van studeren. Bij TB heb je al snel de mogelijkheid je te specialiseren en een domein te kiezen wat het best bij je past. Gelukkig maar, want binnen ons vakgebied is het erg belangrijk dat we interesse hebben in de onderwerpen die op ons pad komen. En alles wat we doen met interesse, is over het algemeen makkelijker af te ronden en doen we met meer plezier.

Ook leer je al in het allereerste project van TB dat elk groepslid anders te werk gaat en een andere taak op zich neemt. Binnen zo’n groep kan dat in veel gevallen alleen maar positief uitpakken. De creativiteit die een ander heeft, kun jij net missen om het project tot een groot succes te maken. Zo vult niet alleen ons innerlijk ons uiterlijk aan, maar doen andere mensen dan ook! En wederom, omdat we anders zijn en dus geen enkel mens het totaalplaatje in zich heeft. En wat is er dan nodig om een samenwerking goed te laten verlopen? Communicatie. En laten we daar nou even heel sterk in zijn op TB!

Nu we het toch hebben over studeren en hoe we andere keuzes maken: ooit nagedacht over de minor Global Affairs, horende bij Universiteit Leiden? Het is heel wat anders, dan de vakken die we bij TB krijgen. Hier wordt je geacht na te denken over internationale politiek, geopolitiek, terrorisme, oorlog, internationale veiligheid en hoe media hier een rol in speelt. Waarbij sommigen juist op zoek gaan naar de alfa-kant in hun minor, walgen menig Delftse studenten al bij het idee aan zo’n minor alleen al. Zij gaan juist op zoek naar iets verdiepend, iets technisch. Zo zie je maar weer dat we ons allemaal laten leiden door onze eigen interesses, en dat de minor de perfecte gelegenheid geeft om op te zoeken waar TB voor ons persoonlijk tekort schiet. Maak hier vooral gebruik van!

Tijdens deze minor Global Affairs kon het onderwerp migratie natuurlijk niet worden vermeden. De colleges hierin worden gegeven door Jaap de Hoop Scheffer, ex-secretaris generaal van NAVO, die wel eens een rondje heeft gefietst met president Bush en persoonlijk bij Putin thuis aan de eettafel heeft gezeten. Ook worden er colleges gegeven door Aernout van Lynden. Hij is oorlogscorrespondent die verslag deed over de oorlog in Afghanistan, Bosnië en de Golfoorlog en tegenover Saddam Hoessein heeft gezeten voor een interview. Van deze mensen neem je wel aan dat ze met hun kennis en levenservaring antwoorden kunnen geven. Maar ook zij lieten de collegezaal achter met een hoofd vol vragen. Ook zij konden niet bedenken hoe de migratieproblemen opgelost dienen te worden. Daarbij gaven ze expliciet aan geen antwoorden te willen geven. Antwoorden zouden een teken van arrogantie zijn.

Een les die meneer van Lynden wel aan de groep meegaf komt bijzonder in de buurt van het thema van deze Consul. Gezien alle naderheid die hij heeft meegemaakt en alles wat hij van dichtbij heeft gezien, durf ik te zeggen dat hij weet waar hij het over heeft. “Heb lief dat we allemaal anders zijn. En bestrijd de mensen die dat niet liefhebben.” Meneer van Lynden doelt natuurlijk vooral op onze verschillen in religie, etnische achtergrond en afkomst, die de oorlogen veroorzaken met de vluchtelingenstromen als gevolg. Maar ga eens na, zit hier niet over het algemeen een kern van waarheid in? Ook binnen dezelfde religie, landen, familie, huishoudens en zelfs vriendengroepen maken we ruzie omdat we anders zijn en dat op de een of andere manier niet kunnen waarderen. Ook al willen we in de politiek maar al te graag dat iedereen hetzelfde is, het feit dat we allemaal anders zijn en zo elk ons eigen menu willen samenstellen maakt het leven boeiend en levendig. Het is misschien lastig, maar de mens bestaat niet voor niets uit 23 chromosomenparen, die voor oneindig veel mogelijkheden zorgen. Smaken verschillen nou eenmaal. En het enige dat we kunnen doen om hiermee om te gaan is elkaar te laten proeven van ons gerecht. En wat nog niet optimaal is, kan altijd worden opgespiced met bruisende ideeën van anderen.

Onderwijspagina

Curius & education

This year Curius wants to improve the evaluation of education. We want to focus especially on the students. Many students know Curius for their activities, but they do not know what Curius does to improve the education at our faculty.

To improve education, feedback about the education from students is very important. We receive this feedback in different ways. The EvaSys inquiry is an example, but talking to students at our office is useful as well. Later, we can use this information to ensure lecturers and programme directors make changes. These lecturers and programme directors are always open to students opinions and are willing to adjust their education.

This year Curius wants to finish the evaluation process. It is important to communicate outcomes of our conversations with faculty employees to students, so students become or stay motivated to share their opinion on education with us. We will try to make sure you will hear more about the evaluation of your education!

have had prior education or to do an entry exam.

The TU Delft is not the only university offering these online courses though. There is a worldwide platform, founded by the Massachusetts Institute of Technology (MIT) and Harvard University. At edx.org you can find more than 500 courses on all kinds of subjects. While doing an online course, you can have active contact with other students on the discussion boards about the video lectures or interactive features. After finishing a course, you sometimes achieve a certificate.

The faculty Technology, Policy and Management is also active in stimulating and developing MOOC's. The Director Education of our faculty, Ernst ten Heuvelhof, is also Director of Open & Online Education of the TU Delft and Alexander de Haan has won the 'Award for OpenCourseWare Excellence' for his MOOC Solving Complex Problems. The faculty offers 6 MOOC's now, and at the end of this academic year the faculty will offer at least 12 of them. That the courses are popular, is for sure: since 2013, 600.000 people have registered for a MOOC of the TU Delft!

For everyone, these courses are a very easy way to broaden your knowledge. Also for you. So take a look at edx.org and see if you can take advantage of the knowledge from all over the world!

Toon Jansen

The world of online education

A big trend at this moment at the TU Delft is offering online education. One of the best ways to offer online education these days is Massive Open Online Courses, better known as MOOC's. These MOOC's are available for everyone in the world and it is free to do these courses. It is not even necessary to

Vaardigheden *Pitchen*

Een vaardigheid die iedere TB'er moet bezitten is presenteren. In het eerste jaar heeft de cursus Mondeling Presenteren ons de basis gegeven voor een goede presentatie. Echter blijken er nog steeds valkuilen te zijn waar zelfs de groten der aarde in vallen.

Tekst Reinier Frölke

We spraken met Jonathan Talbott, die de functie van Head Coach vervuld bij TEDxDelft. Hij is verantwoordelijk voor een groep coaches die de 55 TEDx sprekers die jaarlijks een presentatie houden over hun vakgebied of onderwerp begeleiden. Zij helpen de ideeën van de presentaties helder over te brengen. Daarnaast coacht hij zelf ook sprekers.

1. Weet tegen wie je praat!

Het woord pitch staat voor gooien, zoals de spelersrol in honkbal. Als er geen catcher is om te bal te vangen, heeft pitchen ook geen zin. Je hebt dan, als pitcher, gewoon een bal in de lucht gegooit. Zo kan een hoogleraar uren over zijn vakgebied praten, maar moeilijke materie overbrengen op leken is moeilijk. Dit vereist veel uitleg en zo min mogelijk jargon. Let er dus op hoeveel jargon je gebruikt, maar ook hoe diep je ingaat op het onderwerp! Aan de andere kant kan het ook zijn dat er te weinig jargon wordt gebruikt bij een publiek dat veel kennis heeft over het onderwerp.

2. Stel de verwachtingen van een presentatie niet te hoog!

Je stapt in een lift, en daar staat Bill Gates; het is tijd voor de welbekende elevator-pitch! Maar denk je dat je hem op dat moment iets kunt verkopen? Dat is heel lastig. Het beste wat in deze situatie haalbaar is, is een emailadres of een telefoonnummer. Als je op een netwerkbijeenkomst als doel stelt dat je 5 nieuwe klanten binnenhaalt stel je te hoge verwachtingen. Als je een aantal telefoonnummers kan krijgen heb je het al goed gedaan. De pitch of ontmoeting is slechts een stap naar een verder doel. Niemand trouwt op zijn eerste date!

3. Praat niet teveel over jezelf en vergeet het doel van de presentatie niet!

Wat ook vaak voorkomt, is dat de presentator aan zichzelf vergeet te vragen wat het doel is van de presentatie. Het doel is dan niet goed geformuleerd. Tijdens de presentatie wordt dan meer verteld over de spreker zelf of het bedrijf dat hij/zij vertegenwoordigt, als een soort reclame. Wanneer de presentatie voorbij is heb je de daadwerkelijke doelstelling dan ook niet bereikt. Zorg er dus voor dat je doelen stelt en deze behaalt.

4. De presentatie moet gaan over de toegevoegde waarde voor de luisteraar!

Alle geslaagde pitches gaan over de toegevoegde waarde voor de luisteraar. Wanneer er een presentatie wordt gegeven over het feit dat men een auto sneller kan laten rijden is dat leuk, maar dit is niet specifiek voor de luisteraar. Dat de luisteraar sneller bij zijn of haar bestemming kan komen is de toegevoegde waarde. De invalshoek van het onderwerp is dus ook van groot belang.

Bij ons op TB

Toke Hoek

In "Bij ons op TB" lees je deze week een interview met Toke Hoek. Zij begeleidt Nederlandse studenten die naar het buitenland gaan maar begeleidt ook de inkomende stroom aan internationale studenten.

Tekst Reinier Frölke

Wat heeft u zelf gestudeerd?

Ik heb Engels gestudeerd in Leiden. Ik heb het anders gedaan dan anderen, aangezien ik op latere leeftijd met deze opleiding ben begonnen. Daarnaast waren mijn colleges in de avonduren. Overdag had ik gewoon een baan. Dat was zwaar, maar ik vond het leuk en heb het daardoor succesvol kunnen afronden.

Het was daardoor waarschijnlijk lastig voor u om zelf buitenlandse activiteiten te ondernemen?

Ja, dat klopt. Mijn werk overdag weerhield mij van het buitenland. Maar als ik de gelegenheid had gehad had ik het zeker gedaan. Dan was ik waarschijnlijk een semester in een Engelstalig land gaat studeren.

Wat houdt uw functie precies in?

Officieel ben ik van het facultaire International Office. Dit orgaan bestaat uit mijzelf en een student-assistent. In grote lijnen hebben we twee taken; zorgen voor de inkomende stroom internationale studenten en Nederlandse studenten begeleiden bij hun internationale activiteiten. Overigens heeft elke faculteit zo'n office. De inkomende studenten moeten wij verwerken, een introductie en informatie verschaffen en allerlei andere diensten verlenen. De master instroom, dus de mensen die hier een hele master gaan doen, zijn hier toch voor 35% buitenlands. Dit is bovengemiddeld vergeleken met

sommige andere faculteiten. Dit percentage buitenlanders is heel wisselend over de TU. Dit kan ook te maken hebben met de beschikbaarheid van een bepaalde studie in de wereld. Zo trekken LR en bouwkunde altijd heel veel mensen aan. Dit zijn duidelijk faculteiten die veel aandacht trekken in het buitenland.

Welke opties zijn er voor studenten?

Er zijn een aantal mogelijkheden, allereerst kan je een aantal vakken doen in het buitenland, een reguliere Exchange. We hebben een lijst aan partneruniversiteiten waar het mogelijk is om een half jaar vakken te volgen. Een andere mogelijkheid is een stage lopen. Dit zou je binnen de bachelor periode kunnen verwerken in de minor periode in het derde jaar. Zo geeft de TB-minor International Entrepreneurship de mogelijkheid om een kwartaal vakken te volgen (in Delft) en een kwartaal stage te lopen in het buitenland. Ik ben overigens geen stagecoördinator, zoals bij andere faculteiten.

En masters in het buitenland?

Om de zoveel tijd komen er studenten langs met de vraag of ik ze informatie kan geven over buitenlandse masters. Ik kan ze een indicatie geven over welke universiteiten beschikbaar zijn en welke vakgebieden daar worden gedoceerd. Voor verdere informatie moeten de studenten echter zelf op onderzoek uit, of contact zoeken met de universiteit waar ze hun master willen doen.

Ziet u over de tijd verschillen qua keuze voor buitenlandse activiteiten?

Er wordt goed gebruik gemaakt van de mogelijkheden in het buitenland. In de master bestaat een vrij semester waarin 30 ECTS gehaald kunnen worden. Ook hiervoor is veel belangstelling. Over het algemeen kunnen we zien dat het aantal studenten die naar het buitenland gaan groeit. Zo is in de afgelopen 5 jaar het aantal studenten dat naar het buitenland is gegaan gestegen van 79 naar 162. Maar per onderdeel verschuift het ook. Zo is het aantal studenten die een bachelor project in het buitenland doen relatief afgenomen. Het aantal studenten die een exchange hebben gedaan is toegenomen.

Welke locaties zijn populair onder studenten?

Singapore is altijd erg in trek; Engelstalig en buiten Europa. Dat geldt ook voor de Verenigde Staten en Canada. Minder constant is de belangstelling voor Australië. Het leven is daar duur, en met de harde knip is het niet makkelijk geworden om daar rond te komen. Zo zijn de bestemmingen dichter bij huis wat meer in trek gekomen. Een locatie in Europa is minder risicovol. Dingen in de wereld veranderen en daarmee ook de voorkeur van de studenten. Dat kan zowel een financiële als politieke achtergrond hebben.

Zijn er dan ook partneruniversiteiten in conflictgebieden?

Nee, die zijn er niet. In het Midden-Oosten waar nu veel onrust heerst hebben wij geen partneruniversiteiten. Wel in Israël, maar daar heb ik nog nooit iemand vanaf TB naartoe laten gaan. Deze universiteit ligt in Haifa, en er is simpelweg geen interesse voor. Ook in Afrika hebben wij geen banden met universiteiten. Het aantal partneruniversiteiten groeit

overigens wel. Vooral India, Latijns-Amerika en regio's binnen Azië houden we goed in de gaten. Er wordt gekeken op welke universiteiten interessante activiteiten plaatsvinden.

Hoe worden deze partneruniversiteiten geselecteerd?

Dat gebeurt op verschillende manieren. Soms gaat dat van bovenaf en soms komt het via de onderkant. Het kan zijn dat de decaan ideeën heeft of bepaalde mensen heeft ontmoet. Zo kan iets zich gaan ontwikkelen. Ook komt het soms voor dat ik mensen op bezoek krijg van universiteiten die in Delft zijn voor hun werk. Die informeren dan naar de mogelijkheid om verder samen te werken. Het komt soms ook van het centrale International Office. Zij hebben bepaalde plannen en kijken of er belangstelling is vanuit verschillende faculteiten om aan te sluiten. Dit is een derde manier om tot overeenkomsten te komen. Deze overeenkomsten kunnen zijn op het gebied van onderzoek, onderwijs en uitwisseling. Het is voor TB niet altijd handig om aan te sluiten bij een nieuwe samenwerking. Vaak omdat er geen TB vakken gegeven worden. Dan heeft het gewoon geen zin. Aan de andere kant komen er soms hele interessante opties langs. Zo blijft het voortdurend in beweging.

U ziet veel mensen naar het buitenland vertrekken. Als u er zelf eens tussenuit mag, waar gaat u dan heen?

Mijn favoriete vakantieregio is de Middellandse zee. Maar dat heeft uiteraard niks met studeren te maken. In mijn beroep help ik mensen alle kanten van de wereld op, maar ik ben niet altijd jaloers. Maar als er mensen naar Chili gaan, en ik zie foto's van dat land, vindt ik het soms wel jammer dat ik in Nederland blijf. Dat is echt een heel mooi land. En zo zijn er heus wel meer.

Bedrijfsverdieping

Science Centre Delft

Voor de bedrijfsverdieping van deze Consul bleven wij wat dichterbij huis dan normaal. En wel: in Delft! We interviewden Michael van der Meer, hoofd van het Science Centre Delft. Dit Science Centre is onderdeel van de TU Delft, en zeker een bezoekje waard. Lees hier wat ze allemaal doen.

Tekst Florine Reijndorp

Wilt u zichzelf voorstellen?

Mijn naam is Michael van der Meer, ik ben hoofd van het Science Centre Delft. Dit is een onderdeel van de afdeling Communication van de TU Delft. Ik woon in Leiden, en ik ga elke dag met de trein op en neer.

Wat zijn uw taken op een dag?

Ik ben het grootste deel van de tijd bezig met organisatorische, bedrijfsvoerende zaken. Ik hoop altijd voldoende tijd over te houden voor de inhoud, want naast de bedrijfsvoering houd ik

me ook erg bezig met de inhoud van de tentoonstelling en de presentatie hiervan.

Wij zijn wat anders dan een normaal museum aangezien wij niet werken met tijdelijke tentoonstellingen. Daar hebben we hier niet de ruimte voor en dit is ook niet onze filosofie. Wat we eigenlijk doen is de TU binnenste buiten keren. We laten zien wat er binnen de muren van de faculteiten gebeurt. Wij doen wat de TU doet. We willen het onderzoek laten zien, en ook het onderwijs. Dit is ook de reden dat er een aantal minors bij ons in het gebouw zitten. Dit is eigenlijk ook een onderdeel van wat de TU doet en het laat twee dingen zien; wat zijn studenten en wat doen ze? En daarnaast is er onmiddellijk levendigheid in het gebouw.

Hoe komen jullie aan de tentoonstellingsitems?

Dat is vaak op initiatief van onderzoekers of studenten die iets willen laten zien. Dan gaan we iets ontwerpen in samenspraak met deze wetenschapper of student. We zijn 5 jaar geleden gestart met een grote mailronde naar alle afdelingen om ideeën te inventariseren en om wetenschappers aan ons te binden die samen met ons die opstellingen willen maken. Ook omdat wij zelf geen inhoudsdeskundige zijn. Zo heb ik zelf bijvoorbeeld geen verstand van zonnepanelen of vliegtuigsimulatoren. Hier hebben we dus andere mensen voor nodig. Het bijzondere aan het Science Centre is dat wij alleen dingen laten zien die

hier binnen de TU ontwikkeld zijn. We willen zo dicht mogelijk blijven bij de opstellingen van wetenschappers zelf, waardoor hier échte dingen staan. Een voorbeeld: ons 'slim stuur' is bijna identiek aan de opstelling die David Abbink bij Lucht- en Ruimtevaarttechniek heeft staan. Het is alleen iets mooier gemaakt.

Is er veel groei geweest in de afgelopen 5 jaar?

Er is wel flink wat veranderd ja, en het ene triggert het andere. Er zijn veel wetenschappers die willen communiceren wat ze aan het doen zijn. Nu weten TU'ers ons veel makkelijker te vinden. Aan het begin was het heel erg trekken geweest, je begint natuurlijk ook pas net. Nu zijn we echt bezig, Martijn Wisse van Robotica kwam vorige week naar ons toe en heeft twee studenten van de Haagse Hogeschool aan het werk gezet om een opstelling te ontwerpen. Omdat we die relaties hebben gelegd komen mensen sneller naar ons toe dan andersom. Wij beschouwen onszelf meer als een interface tussen het brede publiek en wetenschappers. We proberen ze aan elkaar te koppelen.

Is er een verschil tussen bijvoorbeeld een NEMO (Amsterdam) en het Science Centre?

Ten eerste is het Science Centre een integraal onderdeel van de TU, waardoor we een makkelijke toegang hebben tot

wetenschappers. Onze opstellingen zijn duurder doordat we het echte onderzoek laten zien: bijvoorbeeld in de exhibit over radioactiviteit/ioniserende straling gebruiken we echte meters en echte radioactieve preparaten; de vliegtuigsimulator gebruikt een in alle richtingen beweegbaar hydraulisch platform en die zijn duur. NEMO is veel groter, maar moet ook veel meer onderwerpen beslaan. Wij doen bijvoorbeeld niks met cognitie en psychologie onderwerpen. Zij vervullen wel die rol, het basisaanbod laten zij zien.

Hoeveel vaste werknemers hebben jullie?

13 werknemers, die samen zorgen voor 10,2 FTE. Er werken ook nog een heel groot aantal studenten. Deze zijn zowel van de TU Delft, InHolland en de e Hogeschool. Het grootste deel is wel van de TU Delft.

U vertelde net over de minors die hier zitten, kunt u daar wat meer over vertellen?

Er is een logische relatie tussen de minors en het Science Centre. We hebben allereerst interactive design, dit is gekomen tijdens de bouw van het Science Centre. Alles stond toen nog leeg, en zij waren op zoek naar een ruimte. Toen was ik al vrij makkelijk in ruimtes weggeven, en zij hebben daar gebruik van gemaakt. Ze zijn nooit meer weggegaan! Het onderwerp van hun minor sluit goed aan op het Science Centre, aangezien we beiden techniek toegankelijk willen maken voor iedereen. De minor-studenten doen dit de afgelopen jaren voor het

Prinses Maximá kinderziekenhuis door het ontwerpen van interactieve spellen voor kinderen. Daarnaast hebben we de minor wetenschapscommunicatie, zij zijn net als wij bezig met het communiceren over wetenschap, maar dan op een andere manier dan wij. We spelen hier ook een klein rolletje in. Mijn collega Tanja en ik geven een gastcollege, vertellen over het Science Centre en wat we allemaal doen. Tot slot is er de minor Robotica. Het robotinstituut wil robots gaan testen in een publieke omgeving: onderzoeken hoe robots samenwerken met mensen; dit willen ze gaan doen in het Science Centre; ze vinden dat robotica ook meer in het onderwijs moet vandaar dat het ook logisch is dat de minor robotica bij ons in het gebouw zit. De meest bindende gedachte is dat ik al die mensen gezellig in de trein tegenkom, zoals Martijn Wisse die ik in de trein tegenkwam, en van het één kwam het ander.

Wat is het moeilijkste en leukste aan deze baan?

De mensen, die zijn het leukste en het moeilijkste. Je hebt lol met elkaar maar je moet ook iets voor elkaar krijgen. Dat kost soms wel veel gepraat, gedoe en getrek. En soms ook helemaal niet. De mensen blijven het moeilijkste onderdeel van het werk.

Waar wil het Science Centre heen in de toekomst?

We zitten fysiek in dit gebouw vast, dit is een eindige ruimte. Het is niet direct de ambitie om heel groot te worden, omdat ik me afvraag of je het concept dat wij draaien zinvol kan exploiteren

op een grote schaal, groter dan we nu doen. Waar wij wel in willen groeien is om een breed publiek en met name scholen te betrekken bij het doen van wetenschap, door ze te betrekken bij programma's van de TU zelf. De techniek die vanuit de faculteiten komt, willen we in een veel groter bereik plaatsen. Een voorbeeld hiervan is het waterlab dat we hier hebben. We doen dit project met scholen, dit sluit aan bij het klimaatinstituut. Vorige week hebben ze de regenradar in Rotterdam opgeleverd. Het idee is dat we niet zo goed weten hoe neerslag verspreid is, qua intensiteit over de stad. Er spelen hier allerlei factoren mee, maar hoe is dit neerslagpatroon in de stad? Dit kan veel gevolgen hebben als er niet genoeg putten zijn of er geen goede riolering is. Hier kunnen maatregelen uit voortvloeien. Hier werken wij aan met scholen. Een ander voorbeeld is de robotica binnen het Science Centre. Met de robots kijken we hoe deze interacteren in een normale menselijke omgeving. Hier kunnen wij deze goed testen met verschillende groepen mensen (scholen, kinderen, volwassenen, bejaarden). Tot slot is er het Senselab, in een zeer vergevorderd stadium, hier doen we onderzoek naar het binnenklimaat. We doen onderzoek naar licht, geluid, kleur en geur. Je kunt een goede lab situatie maken, maar hoe ervaren mensen het nou?

Agenda

November

- 12Study abroad market
- 16StarCo eindfeest
- 17-18Curius for Business
- 19Lunchlezing Ormit

December

- 2Lunchlezing Behnam Taebi
- 3Lunchlezing Simon-Kucher & Partners
- 16P-Co
- 17Commissie Kerstlunch

Januari

- 14Ouderdag
- 20Studieontbijtje
- 27Studieontbijtje
- 29Wintersport

Minors

Het eerste semester van het 3e studiejaar wordt gebruikt voor een minor. Deze kan naar eigen voorkeur worden ingevuld. Ook de faculteit mag zelf worden gekozen. In dit artikel wordt er een greep gedaan in de vele minors die als TB'er mogelijk zijn.

Tekst Marijne Kramer & Florine Reijndorp

Sports innovation

Sporten is de laatste decennia steeds populairder geworden, mede door de voordelen voor je gezondheid. Door de groei in sportende mensen is de productie van sportkleding en sportmaterialen ook enorm gestegen. Dit gaat niet alleen om 'normale' sportende mensen, maar ook om gehandicapte mensen. Zeker deze laatste groep hebben aangepaste materialen nodig, en dat is waar deze minor perfect op aansluit. Gedurende dit half jaar ga je jezelf uitdagen om een sport gerelateerd design probleem op te lossen. De minor is te volgen op de faculteit Industrieel Ontwerpen, zoals het design probleem al een beetje laat merken. Omdat de minor al een tijdje bestaat is er inmiddels een sterk netwerk ontwikkeld daarin met sport-gerelateerde onderzoeksinstituten en technologische bedrijven. Denk hierbij aan EPSI en NOC*NSF. Naast het design deel komen ook ergonomische en mechanische aspecten aan bod. Ben jij dus een student die houdt van sport, het ontwerpen van sportmaterialen en ook nog dol is op ontwerpen? Dan is dit een leuke minor om kennis te maken met een hele andere tak van sport.

Security, Safety and Justice

Veiligheid is een heel actueel en interessant onderwerp op dit moment. Denk maar aan de vluchtelingen, de Syrië-gangers, terrorisme en dergelijke onderwerpen; er gaat geen dag voorbij zonder dat dit in het nieuws is. Dat maakt deze minor ook zo interessant; je bent met iets heel actueels bezig. Deze minor wordt gegeven op de campus in Den Haag van de Universiteit Leiden en is een samenwerking tussen TB en Bestuurskunde. Daarnaast is de minor ook toegankelijk voor andere studenten. Je werkt daardoor ook met een groep van multidisciplinaire studenten, waardoor vraagstukken vanuit verschillende studies kunnen worden bekeken. Deze minor geeft je inzicht in alle huidige veiligheidsproblemen die nu in het nieuws zijn. De maatschappij waar wij in leven wordt steeds complexer en steeds meer geïntegreerd, maar hierdoor wordt onze maatschappij ook kwetsbaarder, wat voor problemen zorgt. De veiligheidsproblematiek wordt benaderd vanuit deze complexe samenleving waarin wij ook zeer afhankelijk zijn van technologie. Kennis van deze veiligheid, beveiliging en het recht hierom heen worden steeds belangrijker in organisaties.

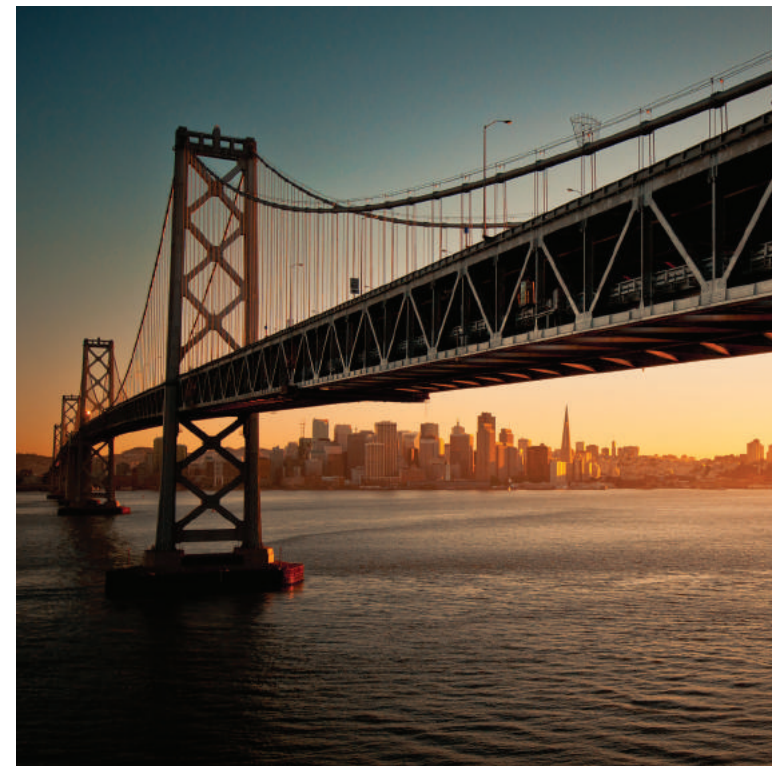
Daarom kan inzicht in deze veiligheid zeer nuttig zijn. Deze minor reikt basistechnieken aan om de problemen beter te begrijpen. Je werkt met deze minor in groepen samen, zo bereid je bijvoorbeeld samen een pleidooi voor of schrijf je een groepsrapport, maar je werkt ook individueel aan papers.

Aangezien deze minor wordt georganiseerd vanuit TB, is het misschien een 'snelle keuze' om te maken, maar daarom niet minder leuk, zeker door de actualiteit waar deze minor zich mee bezig houdt.

Neighbourhood of the future

Voor studenten die geïnteresseerd zijn in bouwkunde is deze minor erg geschikt. Deze minor heeft namelijk als doel het ontwerpen van duurzame, stedelijke veranderingen in een gebied. Waarom dit doel? Nederlandse steden hebben twee grote problemen, ten eerste de klimaatverandering en ten tweede het verval van bestaande wijken. De klimaatverandering heeft als gevolg dat er hevige regen in korte periodes valt en tegelijkertijd door hoge temperaturen 'heat stress' ontstaat. Daarnaast is er dus het verval van bestaande wijken, waardoor inwoners met hoge inkomens verhuizen en er een andere sociale structuur ontstaat in deze wijken. Deze problemen kunnen dus opgelost worden met het ontwerp dat je in deze minor bedenkt. Het leuke van deze minor is dat het redelijk ver van TB af staat, vooral qua werkvorm. Het bevat twee grote studio projecten, waar je vooral bezig bent met ontwerpen. Daarnaast zijn er ook nog een aantal vakken die je moet volgen. Tot slot is de minor ook open voor studenten uit Leiden en Rotterdam, dus dan heb je direct een leuke manier om wat andere studenten te leren kennen!

Bend and Break

Ben je op zoek naar een iets technischere minor, dan is de minor Bend and Break misschien iets voor jou. Deze minor wordt gegeven op de faculteit van Civiele Techniek en Geowetenschappen en hij is ook toegankelijk voor studenten van de TU in Eindhoven en in Twente. In deze minor ga je dieper in op zes verschillende ontwerpproblemen die te maken hebben met draagconstructies en recycling. Je gaat samen met andere studenten een oplossing ontwerpen voor het probleem en deze bouwen. In deze minor leer je hoe je de constructietheorie kunt toepassen, je leert het gedrag van (recycle) materialen beter kennen en ontdekt daarmee wat belangrijk is voor het ontwerpen van constructies. Ook leuk is de praktijkervaring van deze minor, je ziet namelijk in de praktijk of jouw ontwerp zich echt zo gedraagt zoals gepland. Deze minor heeft niet zo veel met TB te maken, maar als je opzoek bent naar een half jaar iets anders is deze minor erg leuk voor de afwisseling.

Afstudeerder aan 't woord

Michiel Degen

Deze keer in afstudeerder aan het woord lees je over de jongen die je misschien nog wel kent van je WOEJ: Michiel Degen. Afstuderen verloopt niet altijd even soepel. Lees hieronder hoe Michiel bij McDonald's terecht kwam en hoe hij zijn afstuderen heeft ervaren.

Tekst Marijke Kramer

Misschien is een introductie niet nodig omdat de meeste TB'ers je al kennen, maar wil je jezelf even voorstellen?

Hoi, ik ben Michiel en ik ben 26 jaar oud en ik kom uit Oss in Brabant. Daar komt ook mijn eeuwige drang om 'erbij te zijn' vandaan. Toen ik 17 was ging ik naar Delft en dat is bijna negen jaar geleden, zo lang heb ik ook over TB gedaan. Ik denk dat ik me pas echt Brabants ben gaan voelen in Delft. Het was heel bizar om op mijn 17e naar delft te gaan. Ik woonde bij mijn ouders en toen ging ik ineens 'hatseflats' op mezelf wonen. Na vier jaar ergens heel klein en rustig te hebben gewoond in Tanthof, en daarna nog een paar jaar in een druk, groot TB-huis, kwam ik met mijn stageperiode aan het eind van mijn studie in Amersfoort terecht. In het laatste jaar ben ik naar Utrecht verhuisd en daar woon ik nu elf maanden.

Wat heb je in de tijd dat je TB gestudeerd hebt allemaal bij Curius gedaan?

Heb begon met de baco, daarna AC en daarna was ik secretaris in het bestuur. En over het algemeen ben je er nadat je bestuur hebt gedaan ook wel redelijk klaar mee. Nu zit ik nog in de Raad van bestuur. Ik deed het B&R domein en als master heb ik Land-use and development gedaan. Ik ben uiteindelijk afgestudeerd op een onderwerp wat echt bij transport past. Best vreemd zou je denken, maar ik kwam dit onderwerp op een gegeven moment gewoon tegen en toen ben ik dit gaan doen.

Wat hield jou afstuderen in en hoe zag je opdracht eruit?

Ik vond afstuderen echt een drama omdat het niet lijkt op iets anders dat je tijdens je studie doet of leert. Als je je bedenkt dat afstuderen eigenlijk een hele grote samenvatting zou moeten zijn, dan kom je bedrogen uit, want het vergt wel echt andere dingen dan die je tijdens je studie voor je kaken krijgt. Daarom hebben zoveel mensen er ook zo'n moeite mee. Maar ik heb een nieuw levermodel voor McDonald's gemaakt, geïmplementeerd en geëvalueerd. Dat ik er zo lang over heb gedaan, uiteindelijk 2,5 jaar, heeft één voordeel: dat ik nu in staat was om het zowel te bedenken als te implementeren als te evalueren. Meestal is het traject veel korter en hebben mensen alleen tijd om het te bedenken en maar half te implementeren. Nu heb ik de kans gehad om het te evalueren en te zien of het echt geholpen heeft, hoeveel euro er bespaard is en of het nog steeds gebruikt wordt.

Waarom heb je eigenlijk voor McDonald's gekozen?

Ik zag het als een laatste kans om echt in de keuken van een bedrijf te kijken waar je later toch nooit wilt werken, maar waar je wel benieuwd naar bent hoe het daar in zijn werk gaat. McDonald's leek me dan typisch zo'n bedrijf. Ik heb toen een mail gestuurd naar de directeur van McDonald's Nederland waarin ik kort heb aangegeven dat ik dacht dat we wel iets voor elkaar konden betekenen. Ik kreeg maar geen reactie, ook na mails naar anderen niet. Ik wilde echter niet opgeven en heb toen gewoon gebeld naar het nummer wat ik van McDonald's kon vinden. Natuurlijk kreeg ik een receptioniste aan de lijn, die vertelde dat ze mij teleur moest stellen en geen ruimte hadden voor mijn verzoek. Toen heb ik me gewoon voorgenomen: als ik dit wil, dan moet ik er alles aan doen. Ik heb toen het laatste cijfer van het nummer van een 3 naar een 7 veranderd en nog een keer gebeld. Ik kreeg iemand van één of andere afdeling aan de telefoon en vertelde dat ik verkeerd verbonden moest zijn en op zoek was naar meneer Bart van Wassum, de directeur dus. Nou, deze persoon kon mij wel even doorverbinden. En zo had ik uiteindelijk toch de directeur aan de lijn, die uiteraard mijn mailtje wel voorbij had moeten zien komen. Maar hoe kwam ik toch aan zijn nummer? Ik vertelde dit verhaal, en hij moest zo erg lachen: "Als je zo inventief bent, dan denk ik dat we inderdaad wel wat voor elkaar kunnen betekenen." En zo stelde hij me voor aan een logistiek manager die me meenam naar HAVI logistics..

Je hebt lang over je afstuderen gedaan, hoe komt dat?

Goede vraag. Voor een deel komt dat omdat afstuderen dus iets heel anders is dan wat ik vooraf dacht dat het was. Om af te studeren heb je echt handige skills nodig, dus ook afstuderen is een leertraject. En voor een deel omdat mijn opdracht die ik hier bij HAVI wilde gaan doen, helemaal geen opdracht was die paste bij de Technische Universiteit; het technische component miste. De stage ging toen wel heel goed, dus ik ben binnen de stage toen allerlei projecten gaan doen die me leuk leken zonder af te studeren. In elf maanden was mijn stage twee keer verlengd en had ik veel mooie ervaringen opgedaan. Qua afstuderen was ik nog niets opgeschoten. Ik heb toen besloten terug naar Delft te gaan om mijn afstuderen op te pakken, maar dit werkte totaal niet, omdat het een 'ver van mijn bed show' werd. Na 6 kick-off document versies die er allemaal niet doorheen kwamen vroegen ze bij HAVI of ik terug wilde komen voor een baan als Business Development Specialist voor 3 dagen in de week. Dan zou ik ruimte hebben voor mijn afstuderen en kunnen werken, en vooral meer gestructureerd kunnen afstuderen. Dat ging helaas niet zo want die 3 werden 4, en 4 werden 5 dagen. Na 5 maanden heb ik besloten dat het niet verder kon en ontslag genomen om te gaan afstuderen. Ik ben helemaal opnieuw begonnen in Utrecht en binnen 4 maanden was ik klaar. Zo kon het dus ook.

Als je terugkijkt naar je afstudeertijd, wat had je dan anders gedaan?

Helemaal in het begin toen ik een beeld begon te krijgen van het project wat ik ging doen over organisatiestructuren, toen zei iets in mij al, dit gaat hem niet worden. En toen heb ik mezelf overtuigd; het is maar voor 6 maanden, het is maar 1 project en het is zo weer voorbij. Maar als ik er nu op terugkijk had ik het nooit moeten doen. Afstuderen is namelijk niet zomaar even iets, je bent 6 maanden van je leven ermee bezig dus dan kan het maar beter iets zijn waar je gevoel goed bij is, dan dat je denkt; ik doe het er maar even bij. Als je eenmaal bezig bent, is denk ik de beste tip: dat je best hulp mag vragen aan andere mensen omdat iedereen wel eens een moment meemaakt waarin het niet zo goed gaat en waarin iemand anders je goed kan helpen.

Als je terugkijkt op je tijd bij TB die je nu definitief hebt afgerond; wat ga je dan het meest missen?

Ik ga de vrijheid van het hele studeren het meest missen, dat elke dag totaal anders liep dan je die ochtend had kunnen bedenken. Dat je in de ochtend had bedacht; ik ga dat en dat doen, en dan 's avonds terugkeek en dan precies dat niet had gedaan. En dat maakte geen donder uit want die vrijheid had je gewoon. Je leven richting afstuderen en daarna wordt gewoon een stuk meer voorspelbaar.

Domeinen in 't nieuws

Transport & Logistiek

De laatste weken heeft Volkswagen volop in het nieuws gestaan. In de Verenigde Staten zijn milieudiensten er namelijk achter gekomen dat er milieu-eisen zijn omzeild. Dat de Duitse autofabrikant fout zit is zeker, maar wat is er nou precies aan de hand?

De Amerikaanse milieuorganisaties Environmental Protection Agency (EPA) en de California Air Resources Board (CARB) beschuldigen Volkswagen ervan “verhullende” software te hebben geïmplementeerd. Deze software zorgt ervoor dat de uitstoot van broeikasgassen aanzienlijk verminderd wanneer de auto hierop wordt getest. Dit werkt als volgt: bij de omstandigheden van een uitstoot-test wordt er een modus geactiveerd die tot 40 keer minder stikstofdioxide genereert. De omstandigheden voor deze tests: de wielen bewegen wel, maar de auto en het stuur niet. Bovendien is het GPS-signaal slecht omdat deze test binnen en dus overdekt plaatsvindt. Het systeem binnen de auto bestempelt de situatie als een uitstoot-test en zet een zuinige modus aan.

Het gebruik van deze software is ontdekt in Florida, waar Volkswagen een zware concurrentiestrijd heeft. De markt voor dieselauto's is daar relatief klein, en Volkswagen heeft er letterlijk alles aan gedaan om marktaandeel te winnen.

In Nederland zijn er 160.000 auto's die “besmet” zijn met de software. Deze zijn inmiddels teruggedroepen voor aanpassingen.

Wanneer de Amerikaanse autoriteiten kunnen bewijzen dat Volkswagen heeft gesjoemeld met de software (het bedrijf ontkent niet, maar heeft ook niet toegegeven) hangt er een boete van 16 miljard euro boven hun hoofd. Daarnaast zijn door alle negatieve publiciteit de aandelen van Volkswagen met 38% gedaald, wat een verlies betekent van zo'n 27 miljard euro.

ICT

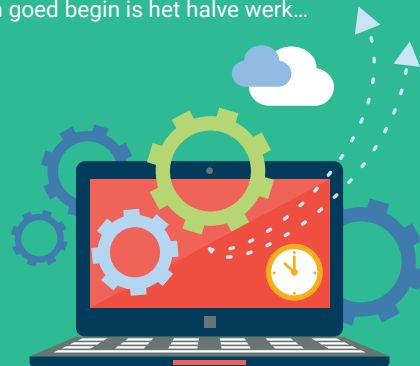
Toegang tot het web zou een mensenrecht moeten zijn, vindt Facebook CEO Mark Zuckerberg. Naast Facebook hebben ook andere tech-giganten plannen om internet te verspreiden in ontwikkelingslanden.

Dit klinkt nobel en dat is ook de insteek. Volgens Mark Zuckerberg heeft tweederde van de wereldbevolking nog altijd geen toegang tot internet. Zuckerberg: “Het is moeilijk voor te stellen wat het betekent een smartphone te hebben zonder internet. Uit onderzoek blijkt dat als je mensen aan internet helpt, één op de tien aan armoede weet te ontsnappen.”

Google zorgt voor internetverbindingen door middel van ballonnen, hoog in de atmosfeer. Facebook ontwikkelde een speciale drone ter grootte van een Boeing 737, en Tesla-topman Elon Musk kondigde onlangs aan vierduizend satellieten de ruimte in te slingeren. En het blijft niet bij wilde plannen; Facebook heeft naar eigen zeggen in twee jaar tijd al negen miljoen inwoners van ontwikkelingslanden online gekregen. Google kondigde vorige week aan gratis wifi te gaan leveren op vierhonderd stations in India. In maart wil het zijn internetballonnen oplaten boven Sri Lanka en het hele eiland van wifi voorzien.

De vraag is alleen: hoe haalbaar is dat? Als overheden en goede doelen het al laten afweten, kunnen we dan van Facebook en Google verwachten dat zij ontwikkelingslanden geheel belangeloos van internet voorzien? 'Het kan wel, maar het gaat niet gebeuren', zegt Cees Hamelink. Hij heeft een paar jaar geleden uitgerekend wat dat zou kosten: ontwikkelingslanden aansluiten op internet. Hamelink kwam uit op een bedrag van 70 miljard euro per jaar, gedurende een periode van tien jaar.

Hoe ver we kunnen helpen zullen we de komende jaren zien, maar een goed begin is het halve werk...

Bouw & Ruimte

De vluchtelingenstroom naar Nederland blijft toenemen, steeds meer vluchtelingen vinden hun weg naar ons land. Maar dit zorgt voor een probleem rondom de opvang van deze vluchtelingen; is er wel genoeg plek? Er wordt nu op meerdere plekken gekozen om deze vluchtelingen op tijdelijke plekken op te vangen, zoals bijvoorbeeld in sporthallen. Maar wat is de optie voor de lange termijn? In Den Haag hebben ze er nu bijvoorbeeld gekozen om de vluchtelingen op te vangen in het leegstaande pand waar eerder het Ministerie van Sociale Zaken was gehuisvest. Andere opties die worden bekeken zijn het huisvesten in leegstaande kantoorpanden, hier zijn er immers genoeg van in Nederland. Ook wordt er gekeken naar het bouwen van containerwoningen. Maar ook dit zijn allemaal locaties voor de noodopvang. Het college van B&W in de meeste steden wil niet dat de huidige woningzoekenden in de sociale woonsector de dupe worden van de toenemende vluchtelingenstroom, daarom worden deze noodopvangcentra gerealiseerd.

Maar nu blijft nog steeds de vraag; wat gaat er op de lange termijn gebeuren? Het antwoord op deze vraag blijft onduidelijk. Veel gemeentes zijn wel bezig met het zoeken naar een oplossing voor de lange termijn, maar echt een goede vinden blijft moeilijk. De overweging tussen de nu al huiszoekenden en de aangekomen vluchtelingen is een lastig vraagstuk, waar de meeste gemeenten nog geen goede oplossing voor hebben gevonden. Een van de plannen is nu om op de ontvolkende, rurale gebieden binnen Europa vluchtelingen te gaan huisvesten, maar ook dit is geen oplossing die zekerheid geeft. Al met al is het een moeilijk vraagstuk waar nog een goede oplossing voor gevonden moet worden.

Energie & Industrie

Vorig jaar vond bij de plaatsing van een ondergrondse vuilcontainer een gasexplosie plaats. Meerdere mensen raakten hierbij gewond. Op straat werd een gat gegraven om een ondergrondse afvalcontainer in te plaatsen, maar daarbij werd per ongeluk een gasleiding geraakt. Graafwerkzaamheden als deze leiden jaarlijks tot zo'n 10.000 schadegevallen aan gasleidingen en elektriciteitskabels, wat volgens Netbeheer Nederland leidt tot een jaarlijkse schadepost van €50 miljoen. Voor partijen die met machines graven, geldt de WION (Wet informatie-uitwisseling ondergrondse netten), wat ze verplicht stelt een melding van hun werkzaamheden te doen bij het Kadaster, dat vervolgens tekeningen van de ligging van kabels en leidingen verstrekt. Léon Olde Scholtenhuis promoveerde onlangs aan de faculteit Civiele Techniek aan de Universiteit Twente op een onderzoek naar de mogelijkheid om de aanleg van ondergrondse projecten beter te stroomlijnen. Een betere samenwerking kan bijdragen aan het voorkomen van schade. Olde Scholtenhuis verwacht dat er bij ondergrondse werkzaamheden veel winst valt te boeken wanneer aannemers 3D-kaartmateriaal benutten en die combineren met de planning van hun werk, wat hij de 4D-aanpak noemt. Op die manier kunnen de knelpunten die tijdens het werk kunnen optreden in beeld worden gebracht. Met name in binnensteden is de grond steeds drukker bezet, onder andere door de komst van telecom- en warmtenetten. Er zijn dus meer partijen betrokken bij ondergrondse werkzaamheden dan vroeger. Er bestaat echter geen dwingende hiërarchie die bepaalt hoe de aannemers hun werkzaamheden coördineren. Als het lukt om de planning van verschillende aannemers los te krijgen en die te combineren met 3D-materiaal van wat er in de grond ligt, is volgens Olde Scholtenhuis sneller inzichtelijk te maken hoe een klus zo gestructureerd en vlot mogelijk kan worden uitgevoerd. Eventuele problemen kunnen dan sneller worden voorzien.

TB, wat kun je er mee?

Voor dit artikel spraken wij met Pieter Guldemon, oud TB'er en nu als directeur werkzaam bij YesDelft.

Hiervoor is hij wethouder geweest bij de gemeente Delft. Tijdens zijn studie is hij onder andere actief geweest bij Curius. In deze rubriek wordt gekeken naar hoe hij TB terug ziet komen in zijn werk.

Tekst Ismay de Vries

Kan je jezelf voorstellen en iets vertellen over wat je nu precies doet?

Ik ben momenteel directeur bij YES!Delft. YES!Delft is de technische incubator in Delft die technische start-ups ondersteunt om zo snel mogelijk een zo groot mogelijk bedrijf te worden. We hebben een duidelijke missie en dat is: 'Building Tomorrow's Leading Firms.' We willen de bedrijven van de toekomst bouwen en daarom doen we er alles aan om zoveel mogelijk mensen überhaupt te stimuleren om te gaan ondernemen. Als mensen dan een goed idee hebben voor een technisch bedrijf dan kunnen ze bij ons voor de selectiecommissie verschijnen en dan doen wij er alles aan, wanneer je wordt toegelaten, om je bedrijf zo snel mogelijk zo groot mogelijk te laten worden.

Je bent hiervoor ook wethouder geweest, zelfs al voordat je was afgestudeerd, hoe is dat precies gegaan?

Ja klopt, dat is allemaal heel bijzonder gelopen. Ik was aan het afstuderen onder Bauke Steenhuisen, bij de NS. Ik was ongeveer halverwege mijn afstuderen toen er gemeenteraadsverkiezingen waren in Delft. Ik was daarvoor al raadslid geweest bij STIP, maar ik was hier eigenlijk niet meer actief door mijn afstuderen. Bij deze gemeenteraadsverkiezingen in 2010 ging STIP van twee naar drie zetels, waarna aan mij werd gevraagd of ik eventueel wethouder zou willen worden als STIP weer in de coalitie kwam. Mijn eerst gedachte was, "nee dat kan natuurlijk niet",

want ik moet nog afstuderen. Ik woonde op dat moment ook niet meer in Delft, maar in Amsterdam. Maar de mensen bij mijn afstuderen, bij de NS dus, hebben mij heel erg gestimuleerd om het in ieder geval goed te overwegen. Toen heb ik met Hans de Bruijn contact gehad en hij heeft me ook gestimuleerd om het te doen. Een maand later ben ik begonnen als wethouder, ook al was ik nog niet afgestudeerd. In het eerste zomer reces, de zomervakantie, heb ik me opgesloten in de UB en heb ik mijn scriptie afgemaakt. Een paar maanden later ben ik toen alsnog afgestudeerd. Ik heb dus een paar maanden lang het afstuderen en de positie als wethouder gecombineerd.

Dus het afstuderen is dan ook in een iets sneller tempo gegaan dan normaal?

Ja, dat is een record tempo gegaan. Maar ik kan het niemand aanbevelen. Ik sleepte mezelf echt naar de bibliotheek, want ik wist: het is nu of nooit. Als ik het op dat moment niet zou doen zou ik waarschijnlijk nooit afstuderen en ik was al zo ver. Achteraf ik ben blij dat ik het zo heb kunnen doen met steun van mijn afstudeerbegeleiders.

In hoeverre komt TB naar voren in wat je nu voor werkt doet, heb je daar nog iets aan?

Ja, zeker in mijn baan als wethouder. Je hebt toch heel vaak te maken met heel veel tegengestelde belangen en het is juist de taak als wethouder om daar een goede koers in te vinden. Daarbij komt ook dat je mensen mee kunt nemen in de richting

die jij op wilt. Dat is wel de kern van wat ik bij TB heb geleerd. Dat je goed op tijd kan bedenken wie welke belangen heeft, hoe je daar mee omgaat en hoe je dan ook een slimme strategie kunt bepalen. Daarbij komt ook nog dat je mensen meeneemt om uiteindelijk het doel dat jij voor ogen hebt te bereiken. En daar is TB heel goed bruikbaar voor. We hebben allerlei simulatie-spellen gedaan en zelfs onderhandelstrainingen met acteurs gehad, dat kwam erg goed van pas in mijn baan als wethouder. In mijn huidige functie als directeur van YES!Delft heb ik er ook veel aan. Je kan goed het overzicht bewaren.

Heb je verder naast je studie ook nog dingen gedaan?

Ja, ik heb OWEE bestuur gedaan in mijn tweede jaar. Dat vond ik ontzettend leuk om te doen. We hebben toen de Biercantus geïntroduceerd, en die bestaat nu nog steeds. Ik heb ook in de facultaire studentenraad van TB gezeten. Ik vond het interessant om me te bemoeien met het onderwijs en te strijden tegen de harde knip. Onsuccesvol helaas, aangezien deze nu is ingevoerd. Ik heb dus ook in de gemeenteraad gezeten voor STIP. En verder heb ik heel veel bij Curius gedaan. Ik weet nog dat ik op een van de ALV's van Curius zei dat ik het wel jammer vond dat er maar af en toe zo'n grote studiereis was, en waarom er niet wat vaker een wat kleinere reis was. En niet veel later kreeg ik de vraag of ik dat wilde gaan organiseren. En toen hebben we de IBT, de International Business Tour Commissie opgezet, en ook deze bestaat nu nog steeds. Ik herinner me nog dat we naar Londen zijn gegaan en toen bij de Lehman Brothers zijn geweest, vlak voor de financiële crisis. Een paar maanden later stortte Lehman Brothers en de wereldeconomie in, dat was wel heel bijzonder.

De baan die je nu hebt, had je altijd al zoiets gewild, of ben je er een beetje ingerold?

Ik ben er inderdaad echt ingerold, dit stond niet op mijn carrièreplanning. Het is me altijd een beetje overkomen. Ik heb wel goed rondgekeken, maar het was niet mijn ambitie om wethouder te worden en het was ook niet mijn ambitie om directeur bij YES!Delft te worden. Ik had wel al goed nagedacht over wat voor soort banen ik leuk zou vinden, en ik wist dat ik het wel leuk vond om met innovatie bezig te zijn. En dat heb ik zowel in mijn baan als wethouder teruggevonden, hier had ik onder andere de kenniseconomie

in mijn portefeuille, als nu bij YES!Delft, hier draait natuurlijk ook alles om technologische innovatie. Ik ben zelf niet enorm technisch, moet ik zeggen, ik zat altijd aan de B kant binnen TB, maar dat wil niet zeggen dat ik het niet leuk vind om er mee bezig te zijn. Daarnaast vind ik het ook interessant om leiding te geven aan een klein team, dat had ik nog niet eerder gedaan. Met nieuwe dingen bezig zijn blijft altijd leuk.

Welke vaardigheden, die je niet hebt geleerd bij TB, zijn nog meer nodig in je baan? Dus wat heb je misschien een beetje gemist binnen je studie?

Dat is een goede vraag. Je leert wel heel veel theorieën, maar je leert natuurlijk lang niet alle praktische dingen. Je kan je afvragen of dat moet in een academische opleiding. Maar ik moet nu ook leiding geven aan mensen en echt managen. Dat heb ik niet eerder gedaan en dat heb ik niet eerder geleerd. Ik kan me voorstellen dat je daar wel wat aan hebt. Misschien had ik het zelf ook wel op een andere manier kunnen invullen, maar dat heb ik in ieder geval niet echt op TB geleerd, hoe je dat moet doen.

Je vertelde eerder over IBT, heb je verder nog leuke buitenlandervaringen gehad?

Wat ik zelf wel heel leuk vind is dat ik ook naar India ben gegaan met het International Research Project. Daarnaast heb ook een tijdje in China gestudeerd met een uitwisseling van TB. Ik heb dat toen gecombineerd met reizen. Ik heb een paar maanden in Azië gezeten, dat vond ik echt ontzettend gaaf. En ik kan mensen echt aanraden om een diepe duik in het buitenland te nemen.

Ik ben echt naar vrij moeilijke plekken gegaan, India was best wel ontoegankelijk en in China zat ik ook niet in de grote steden, maar echt in een uithoek van China. Daar heb ik heel veel van geleerd, niet eens voor de studie maar ook gewoon persoonlijk. Het heeft ook wel mijn persoonlijkheid gevormd, en dat is wel echt super gaaf. Er was ook een grote studiereis van Curius. Deze ging ook naar Azië en dat was wel één van de trips van mijn leven. Met zo'n groep TB'ers... dat vergeet ik nooit meer. We zijn zelfs nog in het zwembad gesprongen bij de ambassadeur van Singapore, ongevraagd, zoiets maak je alleen mee met de studiereis, dat was heel bijzonder.

Cultuurverschillen

Professor Martin de Jong geeft onder andere het mastervak Cross-Cultural management waarin hij studenten leert hoe cultuurverschillen een effect kunnen hebben op je werk en persoonlijke gedrag, zeker als je in een ander land woont of werkt dan waar je vandaan komt. Zijn visie is sinds 2005 vooral op China gericht en hieronder lees je over zijn ervaringen hierover.

Tekst Florine Reijndorp

Wie bent u in het kort?

Ik ben Martin de Jong, 45 jaar en geboren in Vlaardingen. Ik ben getrouwd en ik heb 3 kinderen; van 13, 4 en eentje van 4 maanden. Ik heb bestuurskunde gestudeerd in Rotterdam en een korte tijd Frans in Leiden. Helaas had ik daar geen tijd meer voor. Daarna ben ik als promovendus in Delft gaan werken en in 1999 promoveerde ik. Toen dacht ik dat het niet gezond was om op dezelfde universiteit te blijven werken en ben ik naar Amsterdam gegaan naar de vakgroep Geologie en Planologie. Maar ik heb het daar niet veel langer dan een jaar uitgehouden, waarna ik terug ben gekomen en hier in Delft ben doorgegroeid tot hoogleraar. Mijn specialisatie lag eerst bij besluitvorming rondom transport en infrastructuur en dat verschoof in de richting van internationale institutionele vergelijkingen. En ook wat je als land A kunt leren van land B en hoe je dat kunt transplanteren. Vanaf 2005 is mijn visie vooral op China gericht.

Hoe vaak werkt u in China?

Ik kan er niet meer te vaak heen, vroeger ging ik 6 of 7 keer per jaar. Dit is niet gezond voor je en ook niet voor je gezin. Nu ga ik 2 of 3 keer per jaar, en dan wel minimaal één keer een periode van 2 maanden. In totaal zit ik zo'n 3 of 4 maanden per jaar in China. Dingen veranderen daar zo snel, het ene jaar ken je alle winkeltjes in een straat, en 2 jaar later is alles anders, en weer 2 jaar later is er een metrostation in plaats van een winkelstraat.

U heeft ook op andere universiteiten in het buitenland gewerkt, hoe is dit zo gekomen?

In het begin moest ik er vooral achteraan, want dan ben je nog niet zo bekend. Dan was ik op een conferentie, en vroeg ik "goh wat werkt u op een leuke plek in Helsinki, mag ik ook eens langskomen?". Het beleid op TBM was toen ook nog niet zo strikt, als ik dan twee maanden weg was als gastdocent was het niet zo'n probleem als je maar aan je verplichtingen voldeed. Nu moet alles wel betaald zijn, er is minder geld voor deze reisjes. Je moet je uren daar ook betaald worden in plaats van alleen een reiskostenvergoeding. Nu ik meer gepubliceerd heb wordt je sneller uitgenodigd en hoeft je er wat minder zelf achteraan. Al is het natuurlijk wel belangrijk om de goede aanbiedingen te pakken en op de professionele universiteiten te focussen. De minder professionele moet je vooral voor de leuk doen, omdat je bijvoorbeeld die plek nog wilt bezoeken.

Was uw eerste keer in China een grote cultuurshock?

Ik was daar nog nooit geweest toen ik in 2005 in Harbin aankwam. Dat ligt in het noorden-oosten van China, tegen Siberië aan, en het was er -25 graden. Dat was wel even wennen. Je kan dan bijvoorbeeld maar 10 minuten buiten blijven. Je went natuurlijk wel na een tijdje. Het was wel even vreemd

maar het was niet heel moeilijk. Ik werd heel goed opgevangen, want in het minder verwerende deel van China zorgen ze heel goed voor toeristen. Je wordt opgehaald van het vliegveld, je wordt overal mee naar toegenomen en je landt dus eigenlijk in een warm bad.

Hoe is uw interesse in andere culturen gekomen?

Dat begon eigenlijk al op de middelbare school, toen kon ik er weken naar uit kijken om met mijn ouders naar Frankrijk te gaan. Het heeft er altijd al wel ingezeten, en specifiek voor China. Ik las op de middelbare school altijd detectives die zich in China afspeelden. De Chinese omgangsvormen vond ik zo anders dan bij ons. Toen ik door de decaan werd gevraagd of ik naar China wilde gaan om samenwerkingen te ontwikkelen ben ik gegaan. Ik was zo gefascineerd. Het was zo anders dan Zuid-Amerika en Zuid-Europa. Wat me zo aanspreekt is dat de wilskracht zo groot is daar. Als men iets wil, dan doen ze het ook. Ik merk wel hier in Nederland dat het ambitieniveau laag kan zijn, als je ondernemend bent loop je vaak tegen glazen plafonds aan. In China, als je iets wilt en mensen hebben daar vertrouwen in, krijg je daar de ruimte voor. Je superieuren moeten je wel dekken en die relaties moeten goed blijven, maar het kan wel. Op het moment dat die loyaliteit is ontstaan verlies je die niet zomaar. In Nederland is de support vaak voorlopig en instrumenteel. Vaak zijn er te veel regels en te weinig geld. Dat gebeurt in Nederland in het onderwijs en bij de overheid heel veel.

Welke landen wilt u graag nog zien?

Dat zijn er een hoop. Ik moet zeggen dat al die oorlogsgebieden waar fotografen vaak heen gaan mij niet zo trekken. Ik vind het fijn dat het in Japan en China zo veilig is. Dan hoeft ik niet elke keer mijn ring af te doen als ik s'avonds over straat loop. Ik zou donker Afrika nog wel graag willen zien, en een bezoek aan Zuid-Amerika trekt mij ook. Maar aan de lage mate van sociale veiligheid heb ik een beetje een hekel gekregen.

Kunt u ook Chinees?

Basaal, ik kan me wel verstaanbaar maken op straat, maar als het verder gaat haak ik af. Als de discussie wat dieper gaat haak ik toch snel af, ga ik liever door op Engels.

Heeft u tips voor studenten die naar China gaan?

Voor korte tijd is het een mooie ervaring die je gewoon in gaat. In internationale organisaties kun je vaak wel goed aarden. Chinese organisaties vinden het echter lastig om niet-Chinezen te huisvesten. Chinese universiteiten of het Nederlands consulaat is prima om te werken, maar daar buiten wordt het erg moeilijk. Als je niet Chinees spreekt, leest en schrijft wordt het vooral heel lastig. In Japan is dat hetzelfde, als je geen Japans beheerst. Japan is misschien nog wel meer afgeschermd als het daar om gaat. Daar ben je echt een andere categorie waar ook echt andere regels voor gelden. Je wordt dan als VIP behandeld maar als je er langer zit wordt het vervelend dat je niet goed geaccepteerd wordt.

Een semester studeren in Melbourne

Na een 'zomervakantie' van 5 dagen stapte ik op het vliegtuig naar Australië. Wie denkt - net als dat ik dat dacht - dat het in Australië altijd lekker warm weer is heeft dat goed mis. Het was in juli winter en KOUD! Het was de koudste winter in Melbourne sinds 26 jaar. Hier was ik niet echt op voorbereid! Vanuit een hostel ben ik op zoek gegaan naar een kamer. Uiteindelijk heb ik besloten om met een ander meisje van de TU een kamer te delen in een studentenhuus in de studentenwijk Carlton. Het leven en wonen in Australië is erg duur en door een kamer te delen kan je al een hoop geld besparen.

Waar ik pas veel later in Australië achter kwam was dat The University of Melbourne de nummer 1 universiteit van Australië is. Er wordt dan ook wel wat van je verwacht. Ik heb gekozen voor twee wiskunde vakken en een vak in architectuur. Dit zijn drie vakken in plaats van de gebruikelijke vier, omdat ik naast de bibliotheek ook nog graag andere dingen van Melbourne en Australië wil zien.

In de weekenden maak ik zoveel mogelijk trips. Een weekend surfen op Philip Island, wijn proeven in de Yarra valley, een roadtrip naar de Great Ocean Road, surfen in Apollo bay, en een dagtrip naar Mornington naar het strand en de hotsprings zijn tot nu toe mijn uitstapjes geweest. In Melbourne zelf valt er echter ook nog een heleboel te zien. Van rooftopbars tot hidden bars, waar je eerst een snackbar binnen moet gaan om vervolgens via de koelkast in de bar te komen?! Nog genoeg te ontdekken dus! Maar time flies when you're having fun. Na een 10-daagse springbreak (voorjaarsvakantie) op Bali is het nog maar 3 weken totdat de tentamenperiode begint en 20 november is mijn semester hier in Melbourne al weer klaar. Gelukkig mag ik daarna nog twee maanden als backpacker reizen langs de East Coast van Australië.

En dan? Dan gaat mijn vlucht helaas alweer naar Nederland en zie ik jullie eind januari weer op het hok!

Liefs,
Ellis

De campus van The University of Melbourne is enorm. Er is een Union House met talloze eettentjes, koffietentjes, een supermarkt, kapper en nog veel meer. Er zijn prachtige plekken waardoor het soms voelt alsof je op Zweinstein rondloopt. De universiteit biedt heel veel mogelijkheden om lid te worden van clubs en societies. Van de Chocolate lovers' society tot de 1701 Star Trek Club, je kunt het zo gek niet bedenken of ze hebben het. Ook op het gebied van sport hebben ze heel veel verenigingen en gezelschappen. Ik ben lid geworden van de surfers club, omdat je zo makkelijk mee kunt op surftrips. De 'studentenvereniging' voor internationale studenten, MUSEX, organiseerde de eerste paar weken een heleboel leuke activiteiten. Zo organiseerde ze op het begin een surfweekend wat vergelijkbaar was met de WOEJ. Een hele leuke manier om veel mensen te leren kennen!

Karaoke in Seoul

26 augustus begon het dan echt! Mijn ouders brachten me naar Schiphol en daar stonden ook nog vriendinnen op me te wachten om me uit te zwaaien, een goed begin van dit avontuur!

Vanaf het moment dat ik aankwam in Seoul, ging alles gelijk heel snel. De eerste keer dat ik over de campus van Seoul National University liep, was ik nogal onder de indruk. Het is gigantisch! En ze hebben van alles op campus; kamers voor studenten, veel restaurants, meerdere banken, gyms en zelfs musea. Binnen een dag had ik gelukkig al een kamer gevonden op loopafstand van de uni in een heel gezellige en wat kleinere buurt. En door het 'buddy systeem' van de universiteit had ik binnen no time ontzettend leuke mensen ontmoet! Elke dag eten we samen en daarna zoals alle Koreanen: drankjes en karaoke! In Korea is het heel normaal om na een harde dag werken, samen met je collega's en je baas soju (het drankje hier) te drinken. En een goede werkdag eindigt ook vaak met karaoke, waar mannen in pak 'wonderwall' zingen na iets te veel soju. Toch wat anders dan de werkdiners die we in Nederland kennen.

We proberen elk weekend de stad of de rest van Zuid-Korea te ontdekken. Een paar weken geleden zijn we

een lang weekend met 14 vrienden naar een eiland gegaan: Jeju. Daar hebben we de hoogste berg van Zuid-Korea beklommen en lekker op het strand gelegen. Dit weekend leek het ons ook leuk om een echte Koreaanse lekkernij te proberen: levende inktvis. Eens maar nooit meer! Naast dat het heel vies was, bleek het ook nog gevaarlijk te zijn, omdat de octopus zich kan vastzuigen in je keel. Koreaanse vrienden nemen ons doordeweeks ook vaak mee naar plekken waar ze zelf graag komen. Zo hebben we al een honkbalwedstrijd meegemaakt en een vuurwerkshow waar bijna 1 miljoen mensen waren! Midden door de stad gaat een rivier: the Han river. Rond de rivier zijn veel marktjes, goede picknick spots en je kunt er ook een fiets huren om zo de stad wat beter te verkennen.

Naast het opsnuiven van de Koreaanse cultuur zijn lessen aan SNU verplicht. Ik heb niet heel veel lessen, en maandag ook vrij dus genoeg tijd voor andere dingen! Maar de colleges zelf zijn ook altijd gezellig, omdat in de Engelse vakken bijna alleen maar uitwisselingstudenten zitten. Ik heb 1 vak waar ik bijna de enige niet-Koreaan ben, en zo heb ik geleerd dat de manier van studeren hier heel anders dan in Nederland. Ze nemen alles heel serieus, gaan altijd voor de 10, maar ze zijn niet heel goed in hun tijd inplannen. Ook zullen ze nooit meteen hun mening geven, wat wel lastig is als ik een project samen moet doen met Koreanen.

Ik ben hier nog maar anderhalve maand, maar ik heb een geweldige tijd! Ik heb al zo veel geleerd van de Zuid-Koreaanse cultuur en ontzettend veel nieuwe vrienden gemaakt. Als je ooit de kans krijgt om in het buitenland te studeren, pak die kans!

Groetjes,
Fleur

